

Izveidot mājas, vienlaikus ievērojot brīvību

Katrs ģimenes loceklis ir
aicināts katru dienu veidot
ģimeni ar savu neaizvietojamu
ieguldījumu.

6.01.2024

Ebreju vārds bayit, kas nozīmē nams
vai ēka, ir arī viens no Svētajos
Rakstos lietotajiem vārdiem, kas
apzīmē ģimeni. Tā, piemēram,
runājot par patriarhu dinastijām,
tiek runāts par Jēkaba namu (sal. Jer

2, 4) vai Īzaka namu (sal. Am 7, 16). Arī mūsdienu valodās jēdziens "nams" bieži attiecas uz piederību ģimenei. Kad mēs sakām, ka piederam kādam namam, mēs runājam ne tikai par vietas materialitāti telpā, bet arī par stabilām, beznosacījumu un bezatlīdzības attiecībām, kas mums nodrošina vietu personiskajā un sociālajā dzīvē. Šādā mājā cilvēks zina, ka viņam ir patvērums un beznosacījumu mīlestība. Šādā mājā jūs mīl, jo jūs vienkārši esat tās daļa.

Ir daudz veidu, kā izveidot mājokli, taču visiem tiem ir dažas kopīgas iezīmes. Pirmkārt, mājas un ģimene nav statiska realitāte: tās vienmēr ir ceļojums, nepārtraukts būvniecības process (patiesībā iepriekš minētais vārds bayit ir atvasināts no banah, kas nozīmē tieši būvēt).

Mājsaimniecība vienmēr ir tapšanas procesā ne tikai ārējo apstākļu daudzveidības un to veidojošo

cilvēku ierobežotības dēļ, bet arī tāpēc, ka tā ir atkarīga katrā brīdī no viena cilvēka rūpēm par otru. Citiem vārdiem sakot, ģimeni baro tas, kas tikai daļēji var uzkrāties pieliekamajā. Lai gan laba atmiņa var glābt jebkuru cilvēku, īpaši, ja tā nāk no mājām, ģimene nevar dzīvot tikai no atmiņām.

Ja ģimene neatjaunotos un ik dienu neattīstītos no tās locekļu savstarpējām attiecībām, tā varētu saglabāt šķietami labu veselību, bet pamazām kļūtu par atsevišķu detaļu summu; par lietām, kas pagātnē būtu kaut ko nozīmējušas un ko uzturētu tikai izklaidēta godbijība pret ģimeni. Pieredze mums māca, ka šādus novirzienus bieži vien izraisa individuālistiskas attieksmes izplatīšanās attiecībās, kad no redzesloka tiek pazaudēta vērtība tam, kas ir kopīgs vienam un citiem. Tad ģimene pārstāj atjaunoties un pārvēršas par ieplānoto tikšanos

atkārtošanos - kaut ko, kas galu galā vairs nav dzīvs, un tāpēc nebaro garu. Ģimenes dzīve var kļūt oficiāla, paredzama... un galu galā nogurdinoša.

Katra veselīga ģimene tiek veidota katru dienu. Laba veselība nenožīmē problēmu neesamību: tāpat kā mēs nekad šajā dzīvē nebūsim pilnīgi svēti, arī neviena māja šajā pasaulē - izņemot to, kas atrodas Nācaretē un kuras stūrī mēs vēlamies būt - nekad nebūs pilnīgi svēta, līdz mēs sasniegsim māju debesīs. Šī zināmā mājas hroniskā nedrošība ir aicinājums katru dienu strādāt, lai uzturētu to dzīvu, gluži tāpat kā uguns ir jāuztur dzīva (tieši no tā dažās latīņu valodās ir cēlies pats vārds: hogar, foyer, focolare). Šo pūliņu var uzskatīt par mūsu līdzdalību tajā, ko Jēzus teica par sevi: Cilvēka Dēlam "nav kur galvu nolikt" (Mt 8,20). Paradoksāli, bet "atpūtas vietai", kādai vajadzētu būt

katrai mājai, no tiem, kas to veido, ir nepieciešama modrība, kas to uztur nomodā.

Šis ģimenes dzīves dinamiskais raksturs ved mūs pie otra aspekta: mājas tiek veidotas tikai uz katra to veidojošā cilvēka brīvības pamata. Tas, kas nosaka ģimeni, nav kopdzīves fakts, dzīvošana vienā vietā, bet gan realitāte, kurā dzīvojam vienas mīlestības vadīti - kopībā. Katrs ģimenes loceklis ir aicināts katru dienu veidot ģimeni ar savu neaizvietojamu ieguldījumu. "Šādā veidā tiek radīta brālības atmosfēra, kurā katrs stiprina otra mīlestību, un kopā mēs piedzīvojam to simtkārtīgo mīlestību, ko Kungs mums apsolījis". Ģimenē pastāv brīvas gribas kopība, jo visiem ir kopīga griba uzturēt šo māju dzīvu, un pastāv arī inteliģences kopība - vienošanās par to, kas tiek veidots. Bieži vien ir pat skaidri jānorāda, kas tiek būvēts vai kas var tikt iznīcināts

vai netikt bŭvēts, katram brīvi
rīkojoties vai bezdarbojoties.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/izveidot-
majas-vienlaikus-ieverojojot-brivibu/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/izveidot-majas-vienlaikus-ieverojojot-brivibu/)
(7.08.2025)